

Ο ΧΩΡΙΚΟΣ,

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗ.

Τιμάται, κατ' έτος δίστηλα 2, καθ' εξαμηνίαν 1, κατὰ τριμηνίαν 1/2, προπληρωτέα.
Έκδίδεται άπαξ τής εβδομάδος, άπροσδιορίστως.—Τιμή καταχώρησης, ο στίχος λεπτά 15.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ, 7 Μαρτίου 1852.

ΕΙΣ Τὸν προηγούμενον ἀριθμὸν μας ἐμνημονεύσαμεν ἀπλῶς περὶ τοῦ ἀτόμου τὸ ὅποιον ἔγινε παραδεκτὸν διὰ νὰ προταθῇ ὡς ὑποψήφιος, διὰ τὸ κενὸν, ὅπερ ἔγινεν εἰς τὴν Βουλὴν, ὡς ἐκ τῆς παραδοχῆς ἐνδὲς μέλους τῆς ὡς Γερουσιαστοῦ διὰ τὴν Κεφαλληνίαν. Σήμερον ἐρχόμεθα νὰ εἰπώμεν ὀλίγα τινὰ εἰς τοὺς ἐκλογεῖς, ἢ διαδωγὴ πολλῶν ἐκ τῶν ὁποίων, κατὰ τὰς παρελθούσας γενικὰς ἐκλογὰς, ἐπέφερε δυστυχῶς τὴν μεγαλύτεραν ἀτίμωσιν εἰς τὴν πατρίδα μας. Εἶνε ἀληθές, ὅτι ἡ κυβερνήσις μετεχειρίσθη τὴν βίαν καὶ τὴν ἀπάτην πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν ὑποψηφίων τῆς, ἀλλ' αὕτη, ὀφείλομεν νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν, δὲν ἤθελε δυνηθῇ νὰ πράξῃ τίποτε, ἂν εὑρίσκειν εἰς τοὺς ἐκλογεῖς τοὺς ὁποίους ἔσυρεν εἰς τὰς παγίδας τῆς, τὸ πατριωτικὸν ἐκεῖνο αἶσθημα τὸ ὅποιον ἀπήντησεν εἰς τόσους ἄλλους. Εἶνε καιρὸς πλέον ὥστε οἱ ἐκλογεῖς νὰ ἐννήσωσι τὰ πολιτικὰ χρέη των, καὶ τοῦτο λέγομεν διὰ τοὺς ἐκλογεῖς ὅλων τῶν νήσων. Ἡ ψήφος ἥτις ἐδόθη εἰς τὸν ἐκλογέα, τὸ εἶπαμεν καὶ ἄλλοτε, τὸ λέγομεν καὶ τώρα, δὲν ἐδόθη εἰς αὐτὸν, ὅπως ἐξοικονομῇ τὰς ἀνάγκας του, ἢ ἐπιτυχάνῃ τοὺς ἰδιαιτέρους σκοποὺς του καὶ θεραπεύῃ τὰ πάθη του. Ὅστις συλλογίζεται οὕτω εἶνε ἀνάξιος πολιτικῶν δικαιωμάτων τῶν ὁ τοιοῦτος ἐγεννήθη νὰ ᾔνε δούλος, ἢ διὰ νὰ εἰπώμεν κάλλιον, κατέστησεν αὐτὸς ἑαυτὸν ἀνάξιον ἐλευθερίας, καὶ ἔγινεν ἔνοχος ἐνώπιον Θεοῦ, διότι κατεφρόνησε τὸ πολυτιμώτερον δῶρον του, καὶ μισητὸς ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἐν ἣ ἐγεννήθη, διότι εἶνε ὁ ἀσπονδώτερος ἐχθρὸς τῆς. Τοιοῦτό τι ἠθέλησε νὰ προλάβῃ καὶ ὁ νομοθέτης ὁ ἀπατήσας, κατὰ τὸν ἡμέτερον νόμον, ἀπὸ τὸν ἐκλογέα περιουσίαν 4800 διστήλων ἔπραξε δὲ τοῦτο θεαίμως ὅπως ἐπιτύχῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν ἐκείνην, ἥτις ἀπαιτεῖται κατὰ τὴν ἐξάσκησιν τῶν σοβαρῶν τοῦ πολίτου ἐκλογέως καθηκόντων, ὑποθέσας ἐσφαλμένως, ὅτι πολίτης ζῶν ἐν ἀνέσει καὶ ἀφθονίᾳ, εἶνε δύσκολον νὰ ἐπηρεασθῇ καὶ ἐπομένως νὰ δώσῃ τὴν ψήφον του ἐναντίον τῆς

συνειδήσεώς του. Δυστυχῶς, ἡ πείρα ἀπέδειξε πάντοτε σχεδόν, ὅτι τοῦτο εἶνε μία ματαία προφύλαξις, διότι ἐκτὸς τοῦ ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ προσδιορισθῇ μέχρι πόσου δύνανται νὰ περιορισθῶσιν αἱ ἀνάγκαι ἐκάστου, ἐκτὸς, λέγομεν, τούτου, ἡ περιουσία καὶ ὁ πατριωτισμὸς, τὰ πλοῦτη καὶ ἡ ἀρετὴ μὲ ἄλλους λόγους, δὲν ἔπεται ὅτι εὑρίσκονται ἀδ-αχώριστα. συνεχῶς μάλιστα ἀκολουθεῖ ὅλον τὸ ἐναντίον. Προσέτι πλησίον τῶν φυσικῶν ἀναγκῶν, ὑπάρχουσι πληθὺς ἄλλων αἰτίων, τὰ ὅποια ἐπηρεάζουσι τὸν ἐκλογέα, καὶ οὕτω κατασταίνουσι μάταιον καὶ ἀδικον πάντα περιορισμὸν ἐπὶ τοιούτου ἀντικειμένου, ἐκτὸς ἐκείνου τοῦ ἀποκλείοντος τοὺς νοσητικῶς βεβλαμμένους. Ἀλλ' ἐδῶ δὲν πρόκειται νὰ ἐξετάσωμεν ἂν ὁ νόμος εἶνε καλὸς εἴτε καλὸς, δίκαιος εἴτε ἀδικος. Σκοπεύομεν μόνον νὰ καταδείξωμεν, ὅτι ὁ ἐκλογεὺς ὁ ἐπηρεαζόμενος εἰς τὴν ψήφον του, ἀντιβαίνει κατ' εὐθείαν εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ νόμου ἐκείνου, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἀπολαμβάνει τὸ ἐκλογικὸν δικαίωμά του, πράττων συγχρόνως καὶ μεγίστην κατὰ τῆς πατρίδος του προδοσίαν. Καὶ, μὰ τὴν ἀλήθειαν, δὲν ἠξεύρομεν κατὰ τί διαφέρει ὁ προδότης ἐκεῖνος, ὅστις ὦν φύλαξ φρουρίου τινὸς παραδίδει αὐτὸ εἰς τὸν ἐχθρὸν λαμβάνων χρήματα, ἀπὸ ἐκείνου ὅστις ἔχων ψήφον, ἢ τοῦ ἐνεπιστεύθη ἡ Πατρίς του, παραδίδει αὐτὴν εἰς ὅποιον δῆποτε τοῦ ὑπέσχετο περισσότερα. Ἀδιάφορον εἶνε, ἂν ὡς ἐκ τῶν περιστάσεων ἡ Πατρίς δὲν ζημιωθῇ. Ὁ ἐκλογεὺς εἶνε ἐξίσου ἔνοχος, διότι τοιαύτη ἦτο ἡ πρόθεσίς του.

Καὶ ἐπειδὴ προανφεράμεν τὰς παρελθούσας ἐν Κεφαλληνίᾳ ἐκλογὰς, εἶνε λυπηρὸν νὰ ἐνθυμῇται τις εἰς ποῖον ἐξευτελισμὸν ἔσυραν τοὺς δυστυχεῖς ἐκλογεῖς, οἱ καθ' αὐτοὺς λεγόμενοι μετὰ ῥῦθμιστάς μας. Κατ' ἀλήθειαν, δὲν ἠλπίζαμεν πώποτε, ὅτι ἐξακόσιοι καὶ ἐπέκεινα ἐκλογεῖς ἐμελλον, ὅχι μόνον νὰ ἐπηρεασθῶσιν ἀπὸ τὴν κυβερνήσιν, ἀλλὰ καὶ νὰ λησμονήσωσιν ἐπὶ τοσούτῳ τὴν ἀξιοπρέπειάν των, ὥστε νὰ δείξωσι φανερά ὅτι ἐπηρεάσθησαν. Ἀς ὅψονται ἐκεῖνοι, οἵτινες συνήργησαν εἰς τὴν ἐξαχρείωσιν ταύτην τῶν συμπολιτῶν των. Ἐπιθυμοῦσαμεν ὅμως εἰς τὸ ἐξῆς, τοῦλάχιστον οἱ ἀπατηθέντες ἐκλογεῖς, ἐκεῖνοι δηλαδή τῶν ὁποίων ἡ καρδιά δὲν ἀπελιθώθη ὁλωσδιόλου, μὴδὲ διεφθάρῃ ἡ ψυχὴ ἐπὶ τοσούτῳ, ὥστε νὰ ᾔνε κωφοὶ εἰς πᾶσαν γενναίαν πρόσ-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ
ΣΥΝΑΘΗΝ Η. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΛ. ΣΥ. ΝΙ. Φ. 0027

κλησιν, οί εκλογείς, λέγομεν εκείνοι, οἵτινες ἐν ἀγνοίᾳ ἔπραξαν τὴν ἄτιμον καὶ ἐπονείδιστον ταύτην πράξιν, νὰ ἤθελον συναισθανθῇ τὴν εὐθύνην ἣν ἀναδέχονται ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς πατρίδος, ὅποτε, εἴτε δελεαζόμενοι ἀπὸ ἀπατηλὰς ὑποσχέσεις, εἴτε καταπτοῦμενοι ἀπὸ ψευδεῖς φόβους, δίδωσι τὴν ψῆφόν των ἐναντίον τῆς ιδίας των πεποιθήσεως. Ἀς ἴδωσι καὶ, ὅλοι, τί ἀπέγιναν αἱ εἰς αὐτοὺς μετ' ἐπιστημότητος δοθεῖσαι κολληκευτικαὶ ὑποσχέσεις καὶ ἐλπίδες, περὶ θέσεων καὶ ἄλλων τοούτων, καὶ ἂς κατανοήσωσιν ὅτι ἐνεπαίχθησαν μετὰ τὰς ἐκλογὰς ὑπ' αὐτῶν ἐκείνων, ὑπὸ τῶν ὁποίων ἐθωπεύοντο καὶ ἐφιλοφρονοῦντο.

Προκειμένου λοιπὸν λόγου σήμερον περὶ ἀναπληρώσεως τῶν κενῶν, δὲν πρόκειται περὶ μικροῦ πράγματος. Εἰς τὴν θέσιν εἰς ἣν σήμερον εὐρίσκονται τὰ κόμματα ἐν τῇ Βουλῇ, τρεῖς ἢ τέσσαρες ψῆφοι θέλουσιν ἀποφασίζειν τὰ πάντα, διὰ τοῦτο ἂς μὴ ἀποκάμωσιν οἱ εκλογεῖς ἐκτελοῦντες τὰ ἱερώτερα χρεῖσιν. Καὶ καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τοὺς εκλογεῖς Ζακύνθου, δὲν ἀμφισβόλλομεν ὅτι, συνεπείς μετ' ἐν προτέρᾳ διαγωγῇ των, τοὺς πρᾶιτηθέντας ἀντιπροσώπων των θέλουν ἀντικαταστήσει δι' ἀνδρῶν ἐθνικῶν καὶ ἀνεξαρτήτων, οἵτινες μὴ πτοούμενοι ἀπὸ τὰς φωνακείας τῶν κολάκων τῆς ἐξουσίας, θέλουν ὑπερασπίσει τὰ μέγιστα καὶ γενικά τῆς πατρίδος συμφέροντα. Διὰ δὲ τοὺς εκλογεῖς Κεφαλληνίας πρόκειται, ἄραγε, καὶ ἐκ δευτέρου νὰ ἐρυθριάσωμεν διὰ μέλλουσιν τινὰ διαγωγῇ των, διαγωγῇ ὁμοίαν τῆς πρώτης, ἀξιοκατάκριτον καὶ ἐπιλήψιμον, νομιμοποιήσαν τὰ αὐθαίρετα τῆς ἐξουσίας μέτρα, καὶ ἐπιδοκιμάζουσιν τόσα καὶ τόσα τῆς ἐξουσίας τολμηρὰ παρνομήματα; Δὲν τὸ πιστεύομεν! Καὶ ἂν ὑπάρχωσι τινὲς οἱ ὅποιοι ἀντιφέρονται εἰς τὴν προκειμένην ὑποψηφιότητα κινούμενοι ἐξ ἀτομικῶν αἰτίων, ἂς συλλογισθῶσιν ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ἀνυψώσεως εἴτε ταπεινώσεως ἀτόμων· πρόκειται περὶ νίκης ἀρχῶν, τῆς ὁποίας, ἂν ἀληθῶς προσβέβωσι καὶ σέβονται, πρέπει νὰ ὑποστηρίξωσιν, ἀφίνοντες κατὰ μέρος οἷμα δὲ ποτὲ ἀτομικὰς ἀντιπαθείας καὶ ἀτόπους ἐνδοιασμούς. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς προκειμένης ἐκλογῆς θέλει εἶσθαι ἄρκετὰ ἐκφραστικόν, ἂν τὸ ἐθνικὸν κόμμα ὑπερισχύσῃ. Καὶ λέγομεν τοῦτο, ἐπειδὴ ὑπὲρ τῆς ἐξουσίας ὅσαι νίκαι καὶ ἂν ἐπιτευχθῶσι, εἶνε ἠθικῶς μὴδὲν, διότι ἐνὸς διὰ κρεί ὁ ὑπ' αὐτῆς σχηματισθεὶς κατάλογος, καὶ ἂν μὴδεμίαν ἄλλην αὐθαίρεσιν ἤθελε πράξει, τοῦτο ἐφθανε διὰ νὰ μὴδενισθῇ ἡ ἠθικὴ βαρὺτης τῶν τοιούτων νικῶν τῆς, ἐνῶ μία νίκη ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ, ἀπέναντι τῶσαν αὐθερεσίαν, θέλει εἶνε ἠθικὸς κεραυνὸς κατὰ τῆς ἐξουσίας.

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου οἱ εκλογεῖς ἂς ἀποφασίσωσι. Ἐκεῖνο, ὅπερ ἀπαιτοῦμεν ἀπὸ αὐτοῦ εἶνε νὰ ψηφίσωσιν εὐσυνειδῶτως καὶ ἀνεξαρτήτως. Ἀν οὕτω πράξωσιν ἐλπίζομεν ὅτι θέλουν δέξει εἰς τὴν ἐξουσίαν, ὅτι ἡ κοινὴ μᾶς δὲν ἀνέχεται νὰ προσβάλλωνται τοσοῦτω σκληρῶς τὰ ἱερώτερα δικαιώματα τοῦ πολίτου, μὴδὲ νὰ ἐξυβρίζωνται τόσω ἀσυστόλως τὰ ἐθνικὰ τοῦ Ἰονίου λαοῦ δικαιώματα.

Τὸ ἐπόμενον ἄρθρον ἀφορᾷ τὰ ἐκλογικὰ Κυθέρων, ἐλάβομεν ὅπως δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ φύλλον μας. Ἀπὸ αὐτὸ ἐξάγεται πόσω ἀσυστόλως πράττει τὰς αὐθαίρεσις τῆς ἡ κυβερνήσεως αὐτῆς, εἰς τὰ ἀπόκεντρα μέρη τοῦ κράτους τούτου. Καὶ φυσικῶς τῷ λόγῳ, ὁ ἀπαταίων εἶνε ἀδικώτερος, ἐκεῖ ὅπου φαντάζεται ὅτι δυσκολώτερον ἀνακαλύπτονται αἱ ἀδικίαι του. Χαιρόμεθα δὲ ἐκ καρδίας, ὅτι οἱ καλοὶ Κυθηριοὶ ἠδυνήθησαν, κατὰ τὴν παρίστασιν ταύτην, νὰ ματαίωσιν τὰς αὐθαίρεσις καὶ παρνομίας τῆς ἐξουσίας, ἀποδείξαντες διὰ τῆς διαγωγῆς των, ὅτι ὁ ἀληθὴς καὶ ἀνεξάρτητος πολίτης εὐρίσκει πάντοτε τὸ μέσον διὰ τοῦ ὁποίου νὰ νικήσῃ καὶ καταβάλλῃ τοὺς ἐχθροὺς τῆς πατρίδος του.

Κύριε Συντάκτα τοῦ Χωρικοῦ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ στενὸν τοῦ φύλλου σας, καὶ τὴν ἀφθονον ὕλην, ἣν σας παρέχουν τὰ ἐκλογικὰ τῶν Νήσων μας, περιοριζόμεθα νὰ ἐκθέσωμεν, ἐν ὀλίγοις, καὶ τὰ κατὰ τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα διατρέξαντα εἰς τὴν τῶν Κυθέρων Νήσον. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς διαλύσεως τῆς Θ'. Βουλῆς, διάφοροι τῶν ἐνταῦθα ὑπαλλήλων καὶ δικηγόρων, παρεκινήθησαν νὰ συναγωνισθῶσι, θαρρόντες εἰς τὴν καταδρομὴν τοῦ ριζοσπαστικοῦ κόμματος ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως· ἐκασμενίζόμενοι δὲ εἰς τὰ κερδοσκοπικὰ αὐτῶν σχέδια, διελογίζοντο ἐν ἐαυτοῖς, τίς νὰ διαδηλώσῃ μᾶλλον, κατὰ τὴν δεκάτην Βουλὴν, τὴν τυφλὴν ἀφροσύνην του εἰς τὴν ἐξουσίαν. Πλησίον δὲ τούτων, εὐγενὲς καὶ πατριωτικὸν αἶσθημα κατέφλεγε τὰς καρδίας τῶν δύο κηρυχθέντων ριζοσπαστῶν Δικηγόρων Κυρίου Γεωργίου Μόρμωρη, καὶ Κυρίου Καλοῦτση, οἵτινες αὐθαίρετα προσέφερον ἐκ τούτοις εἰς τὴν ὕψηλὴν καὶ περισπούδαστον ταύτην τῆς Πατρίδος ὑπηρεσίαν· πρέπει δὲ, πρὸς τιμὴν τῆς ἀληθείας, νὰ ὁμολογήσῃ πᾶς φίλος αὐτῆς, ὅτι, οὐ μόνον ἅπας σχεδὸν ὁ ἐκλογικὸς σύλλογος, ἀλλὰ καὶ πᾶς εὐφρονὸν πολίτης ἤκουσεν μετ' ἀγαλλιάσεως τὴν προσφορὰν τῶν δύο τούτων θιασωτῶν τῶν ἐλευθεριῶν μας, καὶ πρόθυμοι ἐκπύρηνθησαν ἅπαντες ὑπὲρ τῆς ὑποψηφιότητος τῶν ἐθνικῶν τούτων καὶ ἀνεξαρτήτων ἀνδρῶν. Ἀλλὰ τοῦτο κατεσκότισε τόσω τὸν ἐγκέφαλον τῶν ἐτέρων ὑποψηφίων, ὥστε θεωροῦντες τὴν ἀδυναμίαν των ἐνώπιον τῆς κοινῆς γνώμης, ἐνεκα τῶν ἀγώνων καὶ καταστρεπτικῶν ἀρχῶν των, ἐπεχείρισαντο νὰ ραδιουργήσωσι παντοιοῦτοτρόπως διὰ τοῦ ὅπλου τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως ἀποβάλλωσι τοῦ ἀγῶνος τοὺς ἐντίμους τούτους συμπολίτας μας. Τόσῳ δὲ ἦσαν πεπεισμένοι περὶ τῆς ἐκτῶν ἡττης, ὥστε πρὸ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ σχεδίου των ἐν βῆμα πρὸς τὸν συναγωνισμὸν ἐκαμνον, καὶ τρία ἐπέστρεφον εἰς τὰ ἴδια. Ἐσπερμολόγουν δὲ τεχνιέντως, ὅτι ὁ λαὸς παρώτρυνεν αὐτοὺς εἰς τὸν συναγωνισμὸν, ἐναντίον τῆς ιδίας των θελήσεως, νομίσαντες οὕτω νὰ ἀπατήσωσι τοὺς ἀπλοустέρους, ὡς δὴ μὴ ὑποστηρίζόμενοι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλ' ὡς ὑπ' αὐτοῦ τοῦ λαοῦ προτεινόμενοι. Τέλος κατώρθωσαν, διὰ τῆς συμπράξεως ἀνωτέρου τινὸς ὑπαλλήλου, νὰ ἐνσπείρουν, διὰ τῆς ἀστυνομίας καὶ τοῦ Τοποτηρητοῦ, τὸν φόβον εἰς τοὺς πολίτας, ἀπειλοῦντες παύσεις ὑπαλλήλων, συγγενῶν τῶν δύο ριζοσπαστῶν ὑ-

ποψηφίων, καὶ τέλος ἐτόλμησαν ν' ἀπειλήσωσι ἀναφρανδῶν, εἰς τὸ πείσμα παντὸς συνταγματικοῦ καὶ ἀστυνομικοῦ νόμου, τὴν ἐξορίαν καὶ καταδρομὴν παντὸς προσυπογραφησομένου ἐκλογέως εἰς τὸν κατάλογον τῶν ΚΚ. Μόρμωρη, καὶ Καλοῦτση. Προκαλεσαμένη ἐπομένως ἡ ἀστυνομία ἐπὶ τῶν προυχόντων τῆς ἐξοχῆς, τοὺς ὁποίους ἐθεώρει ὡς κομματάρχας, διεκοίνωσεν αὐτοῖς, ὅτι, οἰσθησάμενοι τῆς ἐξοχῆς ἐκλογεὺς ἤθελεν προσυπογράψαι τὸν κατάλογον τῶν ριζοσπαστῶν, καὶ οἱ ἐπὶ τὸ θέλουν παρὰ χάριμα ἐξορίζεσθαι ἀνευ δικαιολογήματος. Τοιοῦτο ἦτο τὸ κηρυχθέν σκῆδρον τῆς Κυβερνητικῆς σπείρας, τὸ ὁποῖον καὶ ἐτελεσφόρησεν κατὰ τὰ ἀποτελέσματα, διότι ἡ παρνομία καὶ τὸ αὐθαίρετον ἀπεδείχθησαν τὸν λαόν, καὶ οὐδεὶς πλέον ἐγένετο λόγος περὶ τῆς ἀποφασισθείσης ὑποψηφιότητος. Ἀφοῦ δὲ τοιοῦτοτρόπως ἐλαθαρίσθη ἡ ὁδὸς, καὶ ἐξέλιπεν ὁ σκόπελος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐκινδύνουν νὰ συντριβῶσιν τὰ σεσηπῶτα σκάφη τῶν Κυβερνητικῶν ὑποψηφίων, ἀνεπήδησαν οὗτοι θαρραλέως εἰς τὸ στάδιον τοῦ ἀγῶνος μετ' ἀπερίγραπτον προπέτειαν. Ἐφύαττεν ἐντοσούτω ἐνδομύχως ὁ λαὸς διὰ τὴν ἀκροτηρίαν ταύτην τῶν κυριαρχικῶν αὐτοῦ δικαιωμάτων, καὶ ἀμέσως ἐλάβεν ἀποφασιστικὰ μέτρα, ν' ἀποκλείσῃ τὰ τῆς Κυβερνήσεως ραδιουργὰ σκῆδρα τῆς ἀντιπροσωπίας του, νὰ περιβάλλῃ δὲ διὰ τῆς βουλευτικῆς ἐσθῆτος δύο μέλη ἐκ τῶν ἰδίων σπλάγχων, ὅπως ἀντιπροσωπεύσωσιν αὐτὸν, προτιμήσας τὴν περὶ τὰ πολιτικὰ ἀνικανότητα καὶ πρωτοπειρίαν, τῆς καταστρεπτικῆς ἱκανότητος νόθων τῆς Πατρίδος τέκνων. Εἶπε, καὶ ἐγένετο! Τοσοῦτον ἰσχυρὰ ὑπάρχει ἡ θέλησις τοῦ λαοῦ! αὕτη ἀμβλύνει τὴν κόπτεράν τῆς κυβερνήσεως σπάθην, αὕτη διασκεδάσει τὴν οὐμίχλην τῆς ραδιουργίας, καὶ καταρῶν ἀναδεικνύει τὸν ὀρίζοντα. Τρομερὰ πάλιν ἐγένετο ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἡ μὲν γχυρίσας ἀριστοκρατία, συνασπισμένη μετὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἀπῆται, μετὰ γελοίων ἀξιώσεων, τὴν ἀκούσιον ἐπιφύρσιν τοῦ λαοῦ, ὁ δὲ λαὸς, ὅστις, σιωπηλὸς καὶ μετὰ μεγίστης συνέσεως καὶ ἀταραξίας ἐξήσκει τὰ κυριαρχικά αὐτοῦ δικαιώματα, ὑπερπηθήσας τὰς παγίδας τῆς πανούργου συμμορίας, ἐφθασεν ἐντίμως εἰς τὸν σκοπὸν του, καὶ ἡ 24 Φεβρουαρίου, ἀνέδειξεν τροπικιοῦχον τὸν λαόν, διὰ τῆς ἐκλογῆς δύο κατοίκων τῆς ἐξοχῆς, Γεωργίου Ἀρώνη Παναγιωτόπουλου, καὶ Κωσμᾶ Πανάρετου Ἀναγνωστάκη, τοὺς μὴ ἔχοντας μὲν, τὸ ὁμολογοῦμεν, συστηματικὴν τινὰ παιδείαν, ἀφροσιωμένους πλὴν, εἰς τὰ τῆς πολυστόνου Πατρίδος ἡμῶν συμφέροντα, καὶ ἀνθρώπους μὴ ἀποσκοποῦντας εἰς θέσεις καὶ τιμὰς, μὴ ὑπερβύοντας δὲ τὴν ὕψωσιν αὐτῶν διὰ τῆς ταπεινώσεως τῆς πατρίδος, ἀλλ' ἐτόιμοις ὄντας τὸν ἀντιόν, νὰ ἐνώσωσιν τὴν ψῆφόν των εἰς ἐκείνας τῶν ἐλευθέρων τέκνων τῆς Ἐπανήσου, ὅπως ἂν δὲν προσενέγκωσι βελτίωσιν τινὰ εἰς τὰ πράγματα τῆς Πατρίδος, θέσωσιν τοῦλάχιστον φραγμὸν, εἰς τὴν παντελὴ καταστροφὴν τῆς.

Εἰς Κυθήριος.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Μᾶς γράφει, τὰ ἐκείνη ἐν Κερκύρᾳ.
Κερκύρα τῇ 14 Μαρτίου 1852 Ε. Ν.
Μοῦσειο Ἀλεξίου

Τὴν κυριακὴν τὸ ἀπόγευμα ἐφθασεν ἐνταῦθα οἱ δύο

Κυθηριοὶ ἀντιπρόσωποι, τοὺς ὁποίους ὁ Λαὸς τῆς Κερκύρας ἐδέχθη μετ' εὐφροσύνης. Τὴν παρελθούσαν τρίτην ἐδῶσαν τὸν ὅρκον εἰς τὴν Βουλὴν, διαδηλώσαντες ὁμῶς πρὶν τῆς ὁρκοδοσίας των, ὅτι θεωροῦσιν αὐτὸν ὡς ἀπλὸν τύπον μὴ δυνάμενον νὰ βλάψῃ ποσῶς τὰς ἐθνικὰς εὐχὰς καὶ τὰ ἀπαράγραπτα τοῦ Ἐπτανησιακοῦ Λαοῦ δικαιώματα, τῶν ὁποίων ἐπιφυλάττονται πλὴρ τὴν ἐξάσκησιν. Διεμαρτυρήθησαν συγχρόνως, δι' ἐγγράφου διαμαρτυρήσεως, καθ' ὅλων τῶν προπαρασκευαστικῶν ἐργασιῶν τῆς 1. Βουλῆς καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων των, ὡς συγκαλεσθείσης ἐν παραβάσει τοῦ 12. ἁρθρου, 2 Τμήματος, 3 Κεφαλαίου τοῦ Συντάγματος, τοῦ διατάκτος τὴν συγκαλεσθῆναι τῆς Συνελεύσεως εἰς τὴν ἐδρὰν τῆς Κυβερνήσεως, ἐντὸς τῆς περιόδου εἰκοσι ἡμερῶν τὸ περισσώτερον μετὰ τὴν ἡμέραν τῆς ὁλοσηροῦς ἐκλογῆς τῆς. Ἡ Βουλὴ ἐδέχθη τὴν ἐπὶ τοῦ ὅρκου προαναφερθεῖσαν διασάφειν, ἀνευ μηδεμιᾶς παρατηρήσεως, καὶ ὡς ἐκ τούτου, τὴν ἐπύριον διεδόθη λόγος, ὅτι ὁ Ἀρμοστής θέλει ἀναβάλει τὴν Βουλὴν δι' ἑξ ἡμέρας, ἂν οἱ εἰρημνοὶ ἀντιπρόσωποι δὲν ἀπέσυρον τὴν διαμαρτυρήσιν των καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ ὅρκου διαδήλωσιν. Καὶ τῷ ὄντι! Ὁργισθεὶς ὁ Ἀρμοστής κατὰ τοῦ Γενικοῦ Εἰσαγγελέως, καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς διὰ τὴν ὀλιγοψύχειαν των, προσεκάλεσε διὰ τοῦ τελευταίου τοὺς Κυθηρίους, πρὸς τοὺς ὁποίους εἶπεν, ὅτι ἡ διαμαρτυρήσις των καὶ ὁ ὅρκος εἶνε ἐναντία εἰς τὴν Προστασίαν. καὶ ἐπειδὴ τὸν ἐμποδίζουν νὰ κάμῃ ὅλον ἐκεῖνο τὸ καλὸν, τὸ ὁποῖον ἔχει σκοπὸν νὰ πράξῃ, τοὺς προέτρψε ν' ἀποσύρῃσι τὴν διαμαρτυρήσιν καὶ νὰ ἀλλάξωσι τὸν τύπον τοῦ ὅρκου, προσθέσας ἀκόμη, ὅτι τόσῳ μᾶλλον ὑποχρεοῦνται εἰς αὐτὸ, καθ' ὅσον ἐξεφράσθησαν εἰς τὸν Τοποτηρητὴν Κυθήρων, ὅτι εἶνε κυβερνητικοὶ καὶ ὄχι ριζοσπάστες. Εἰς τὰ τοιαῦτα ἀπήντησαν οὗτοι, ὅτι δὲν δύνανται νὰ πράξωσιν ἄλλως, ἢ ὡς ἐπραξαν.

Μετὰ τὴν τοιαύτην λοιπὸν συνέντευξιν, ἡ ἀναβολὴ ἦτον σχεδὸν βεβαία, ἀλλὰ πολλοὶ Βουλευταὶ ἐντὸς τῆς Βουλῆς κατέπεισαν τοὺς Κυθηρίους ν' ἀποσύρῃσι τὴν ἐπὶ τοῦ ὅρκου διαδήλωσιν των, νὰ συμμορφωθῶν δὲ, ὡς πρὸς τοῦτο, μετ' ἐκείνην τῶν Ζακυνθίων, καὶ οὕτω ἐσυμβιβάσθησαν τὰ πράγματα.

Τρία εἶνε τὰ σοβαρὰ ζητήματα, τῶν ὁποίων προσεχῶς θέλει ἐπιληφθῇ ἡ Βουλὴ. Πρῶτον, τὸ σκῆδρον τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν λόγον τοῦ Ἀρμοστοῦ, τοῦ ὁποῦ οὐδὲν ἄρχειται ἡ συζήτησις. Δεύτερον, αἱ νομοθετικαὶ πράξεις τῆς Γερουσίας, διὰ τῶν ὁποίων προσεβλήθη ὁ ἐκλογικὸς νόμος, καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων, ὡς λέγουσιν, θέλει εἶναι σφοδρὰ ἡ συζήτησις· καὶ τρίτον τὸ ζήτημα τῶν ἐξοριστῶν ἀντιπροσώπων. Ἐπὶ τοῦ τελευταίου τούτου, ὁ Ἀρμοστής διεδήλωσεν εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι εὐρίσκονται οἱ ἀντιπρόσωποι ἐξόριστοι κατὰ διατάχην τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Ἀγγλίας, ἐπομένως, αὐτὸς δὲν ἔχει ἐξουσίαν νὰ τοὺς ἐλευθερώσῃ. Διάφορα ἄλλα μικρὰ ζητήματα ἐπαρουσιάσθησαν, ἀλλὰ καὶ δὲν ἐκπαίρεσθαι εἰσέτι. Χθὲς ἐγένε συζήτησις, ὅπως ἀνοιχθῶν πιστώσεις δι' ἀναγκαῖα δημοσίου ἔργα, ὑπὲρ τῶν ἐνδεῶν ἐργατῶν τῆς ἐπτανησίου

καὶ διανεμηθῶσιν, εἰς μὲν τὴν Κεφαλληνίαν καὶ Ζάκυνθον λίραι δύο ἡμισυ χιλιάδες ἀνὰ πᾶσαν νῆσον, τρεῖς χιλιάδες εἰς Κέρκυραν, πεντακόσαι λίραι εἰς Λευκάδα, ἑκατὸν πεντήκοντα εἰς Παξοὺς, καὶ εἰκοσιπέντε εἰς Κῠθήρα. Κατὰ τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ τοιοῦτου ἀντικειμένου ὁ Κ. Κουρῆς διεκρίθη διὰ τὴν περὶ τὸ λέγειν ικανότητά καὶ διὰ τὰ πατριωτικά του αἰσθήματα, προτείνας νὰ συστηθῇ ἐπιτροπὴ ἐξ ἀνθρώπων τιμίων, ὅπως αἱ ἐργασίαι καὶ ἐπομένως τὰ χορηγηθῶμενα χρήματα διανεμηθῶσιν δικαίως καὶ ἀμερολήπτως.

Ἀλλ' ὅλα ταῦτα γενικῶς ἐνταῦθα, θεωροῦνται ὡς ματαίαι ἐπιδείξεις, διότι οὔτε χρήματα τὸ ταμεῖον ἔχει, οὔτε δάνεια εἶνε πιθανὸν νὰ ἐπιτύχῃ, ἐπομένως ἡ Γερουσία θέλει ἀπορρίψει πάντα ταῦτα.

Τ. Γ. Τὴν στιγμὴν ταύτην 8 ὥρα τῆς αὐγῆς, μανθάνω, ὅτι ἡ Γερουσία ἀπέρριψε τὸ ψήφισμα τῆς Βουλῆς, τὸ ἀποβλέπον τὴν σύστασιν τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν διανομὴν τῶν χρημάτων.

Ὁ Φίλος σας.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἐφημερίς τις Ἀγγλικὴ ἀναφέρει, ὅτι ὁ Κύριος Ι. Γιόυμ, μέλος τοῦ Ἀγγλικοῦ κοινοβουλίου, ἀπήτησεν ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῶν ἀποικιῶν Ἰπουργὸν νὰ δώσῃ οὗτος λεπτομερεῖς πληροφορίας εἰς τὴν Βουλὴν περὶ ὅλων τῶν πράξεων τοῦ Ἀρμοστοῦ Οὐάρδου εἰς τὴν ἐπτάνησον κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογάς. Ὁμοίως ἀναγγέλεται εἰς ἄλλην τινὰ ἐφημερίδα, ἡ παῦσις τοῦ σημερινοῦ Ἀρμοστοῦ, καὶ ἡ ἀντικατάστασις τοῦ δι' ἄλλου τινὸς ἀνήκοντος εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

Εἷς τινὰ βουλευτικὴν συνεδρίαν, καθ' ἣν ἐπρόκειτο νὰ συζητηθῇ ἡ νομιμότης τῶν ἐκλογῶν τῶν διαφόρων νήσων, τὸ κοινόν, τὸ ὅποιον παρευρίσκειτο ἐντὸς τῆς Βουλῆς, ἐθορυβήθη, ὡς εἶνε γνωστὸν, καὶ ἀνεκραύγαζεν « πρῶτη ἡ Κέρκυρα! » Τοιαύτη διαγωγὴ ἐκ μέρους τοῦ κοινοῦ, εἶνε μὲν ἐπιλήψιμος, ἀλλ' ὅχι καὶ ὅσον τὴν ἐθεώρησεν ὁ νῦν μὲν ἐκλαμπρότατος, τότε δὲ εὐγενέστατος Κύριος Κ. Μεταξᾶς. Ὁ φυσικῶς οὗτος κύριος τόσον ἡρεθίσθη διὰ τὴν προσβληθεῖσαν τῆς παρὰ νόμου ταύτης Βουλῆς ἀνεξαρτησίαν, ὥστε εἰς τινὰ λόγον του, μεστὸν κομπορήμοσύνης καὶ κενὸν ἰδεῶν, ἐπεσώρευσεν τὰς μεγαλητέρας προσβολὰς κατὰ τοῦ κοινοῦ ἐν γένει τῆς Κερκύρας. Ἡμεῖς κατ' ἀλήθειαν, ἐνομιζάμεν, ὅτι ὁ ἀνθρώπος οὗτος ἐμελλε νὰ ὑποφέρῃ τοιοῦτου εἶδους προσβολὰς, καὶ ἂν ἀπευθύνοντο αὐτῇ κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ αἶτομόν του, διότι, πρὸς τοῖς ἄλλοις, (καὶ οἱ Ζακύνθιοι ἂς ᾖναι μάρτυρες τῶν λόγων μας) ἔχει καὶ προπατορικόν τι παράδειγμα εἰς τοῦτο. Δικαστὴς ὢν ἄλλοτε ὁ Πατὴρ του ἐσύρθη ἀπὸ τὴν χεῖρα καὶ ἐρρίφη ἐξω τοῦ δικαστηρίου τὸ ὁποῖον ἐμόλυνε μὲ τὰς ἀδικίας του, παρὰ τοῦ Τυράννου μὲν, πλὴν δικαίου Νάπιερ, ἐνώπιον πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου, χωρὶς νὰ εἴπῃ μὴδὲ γρῦ, ὡς εἶνε γνωστὸν τοῖς πᾶσι. Ἐντοσούτω, πρὸς ἐκανοποίησιν τοῦ Κερκυραίου λαοῦ, ὀφείλομεν νὰ εἴπωμεν, ὅτι εἰς ἀληθὲς ἀντιπρόσωπος Κεφαλληνίας δὲν ἤθελεν ἐκφρασθῇ παρομοίως.

Ἡ ἀστυνομία, μολοντί κουρασμένη ἀπὸ τοὺς χθεσινοὺς κόπους τῆς κινεῖται ὅμως, ὡς ἐκ τῆς ἐξέως αὐτομάτως σχεδὸν, καθὼς ἡ θάλασσα μετὰ τὴν πύσιν τῆς τρικυμίας. Ἐκλογεὺς τις, Ἀνδρέας Φαμπιάτος ὀνομαζόμενος, περιφέρων εἰς τὸ χωρίον Βαλσαμάτα τὴν ἀναφορὰν τοῦ ὑποψηφίου Π. Ζερβοῦ, ὅπως συνάξῃ ὑπογράφας, ἐκρατήθη εἰς τὸν σταμθὸν τὸν διαμένοντα εἰς τὸ ῥηθὲν χωρίον, ὅπου ὑποχρεώθη νὰ παραδώσῃ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἀναφορὰν. Ἀκολούθως μετεφέρθη εἰς τὴν Ἀστυνομίαν παρὰ τῆς ὁποίας ἀπελύθη, λαβὼν παρ' αὐτῆς βιαίως τὴν κατασχεθεῖσαν ἀναφορὰν. Ὁ Κ. Φαμπιάτος παρυσίασε κατηγορίαν κατὰ τῶν χωροφυλάκων τῶν συλλαβόντων αὐτὸν παρὰ νόμου, ἐξαιτούμενος τὴν τιμωρίαν τῶν κατὰ τὸν νόμον.

Ἡ φιλολογία μας προοδεῖ θαυμασίως! Ὁ Παρατηρητὴς καὶ ὁ Συνταγματικὸς, δύο νεοφανεῖς τῆς ἐπτανήσου ἐφημερίδες, τὴν ἀνύψωσαν διὰ τοῦ ποιητικοῦ οἷου των, τοῦ τρέχοντος ἀπὸ ρυτῆρος, μέχρι τοῦ κρυσταλλίνου Οὐρανοῦ. Ἀν ὁ Κόμης Ρώμας, κατὰ τὰς περιγραφὰς τοῦ Παρατηρητοῦ, ἐραντίζετο μὲ δάφνας, ἀνθοβολὰς καὶ ζαχαρωτὰ, ἀν οὗτος καὶ ἡ πατρίς του παρωμοιώθησαν εἰς τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα μὲ δύο ἐραστὰς ἀνταγαπωμένους καὶ βεβακχευμένους ἀπὸ ἔρωτα καὶ ἁρμονίαν, οἵτινες ἐζηλοῦντο μετὰ ἐλπίδων καὶ εὐχῶν, εἰς τὸν Συνταγματικόν, ὅπου σκιαγραφεῖται ἡ εἰκὼν τοῦ παρίσταται φέρων μύστακα φαῖδον ἐπὶ τοῦ ἐλληνικοῦ προσώπου του. Ὁμολογοῦμεν ὅτι ὁ νέος Πολύγνωτος, ῥίπτων τὸν χρωστῆρά του ἐπὶ τοῦ Γεωργίου Κ. Ρώμας, ἔπρεπε νὰ προσέξῃ πολὺ μὴ χρῆσιν τοῦς ἄλλους χαρακτῆρας τοῦ προσώπου, ῥίπτων τὴν προσοχὴν του εἰς τὸν μύστακα μόνον, ὅστις, διὰ τὸ φαῖδον χρώμα του, δὲν ἔχει πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐλληνικὴν ὁμοιότητα. Παρεκτὸς τοῦ Δε Ρώμα προέδρου τῆς Γερουσίας, σκιαγραφεῖται ὑπὸ τοῦ ἰδίου χρωστῆρος καὶ ὁ ἄλλος τῆς Βουλῆς Πρόεδρος, ὁ Κ. Πέτρος Βράϊλας. Ἡ εἰκὼν αὕτη φέρει κλασικὴν κεφαλήν, καὶ σοβαρὰ μὲν σιοπῶντα, γελῶντα δὲ λαλοῦντα χεῖλιν. Ἀν ὁ Κ. Βράϊλας ᾔτο μέγας Ἀλέξανδρος, νομίζομεν ὅτι ἤθελεν ἐμποδίσαι εἰς τὸ ἐξῆς τὸν Ζωγράφον τοῦτον τοῦ νὰ ζωγραφίσῃ τὴν εἰκὼνά του.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Οἱ ὑποφαινόμενοι πράκτορες τοῦ πτωχεύσαντος Γερασίμου Μεταξᾶ Τρίκαρδου τοῦ Ἀνδρέου, κατὰ συνέπειαν τῆς πράξεως 19 Φεβρουαρίου 1852 τοῦ ἐμποροδικείου προσκαλοῦν ὅλους τοὺς πιστωτὰς τοῦ διαλειφθέντος Γερασίμου Μεταξᾶ Τρίκαρδου νὰ ἐμφανισθῶσιν, οἱ μὲν ἐντὸς τοῦ Κράτους, ἐντὸς τῆς προθεσμίας ἡμερῶν τεσσαράκοντα, οἱ δὲ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐντὸς τῆς προθεσμίας ἡμερῶν ἐβδομήκοντα, ὅπως ἀναγνωρισθῶσιν αἱ πιστώσεις των.

Νικόλαος Βερροτῆς, Δημότης Μιχαηλτζιάνος

Ὁ ὑπεύθυνος ἐκδότης. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΣΠΑΘΗΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Η ΣΑΛΗΝΤΕ.